

ACCIÓ CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 11 d'Octubre 1930.— 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.— Núm. XXXIII

Tot l'esforç que des de l'alta esfera política d'Espanya s'esmerça per a sostenir la ficció d'una autoritat que inevitablement ha de desaparèixer, evidencia la confusió dels que es troben en un carreró sense sortida.

Què n'esperen de la Monarquia? Els fets de Bilbao

Els fets són, realment, els millors reactius per a descobrir i posar a prova les veritables ideologies i sentiments dels homes. No fa gaires dies teníem ocasió de poder observar quan falses i enganyoses eren determinades actituds d'alguns homes, de casa nostra mateix, els quals, per altra part, semblen ben encarrilats pel que fa referència a Catalunya. Tinguérem també—val a dir-ho—el goig de poder admirar la conseqüència i noblesa, en ideal, d'algun element qui venia cooperant amb alguns dels personatges més amunt al·ludits, que ens compensà, amb escreix, de totes les amargors espirituals que ens havia deixat la conducta d'amics nostres, que per ésser-ho, ens havia dolgut més fonament. Tenim la certesa que ben aviat alguns d'aquells elements que semblava no es veien amb cor d'aixecar una bandera netament catalana i republicana, lliure de qualque destorb oportunista i confusionari, veuran clarament que la seva norma de conducta, en els difícils moments que vivim, ha d'estar inspirada en la línia recta, ço és, en la claretat i sinceritat; res de mescles o lligues polítiques d'ideals, a vegades ben oposats, i que no fan més que coaccionar el lliure joc de les masses, les quals, com més homogènies esdevinguin, en ideal, amb més empena i braó portaran endavant la seva actuació, fins conquerir l'ansiat pol de les seves aspiracions llibertàries. No considerem, tanmateix, que els temps que correm siguin tampoc gens propicis per a suavitzar i baixar de to les nostres veus republicanes i demòcrates—que són les úniques que s'escolten, amb delectança, per creure-les sincerament interessades en lluitar per la seva futura llibertat nacional—per a mantenir aquella mica de romanticisme, de pseudo-catalanisme de jocs florals, que ens recomana una fulla d'acció política local, car avui la nostra terra reclama actuacions enèrgiques, tal vegada heròiques, i no posats idíl·lics o d'un marcat regust místic. Davant un enemic de carn i ossos que, a les nostres demandes de llibertat i de justícia, ens respon amb la força bruta, sembla que no és gens pràctic respondre-li amb uns versos o amb unes sàtires polítiques; seria donar una prova o bé de covardia o d'estoïcisme, que no ens farien, ni l'una ni l'altra cosa, cap favor. Potser estem en vigílies d'haver de substituir la lira, i el cant, per l'acció, la ploma per la falç... Els fets que actualment turmenten la gent honrada i de cor no són pas gaire afalagadors; els mètodes grollers i expeditius que empra l'Estat, que detenta les nostres llibertats, amb les persones que avui encarnen el dolor i la voluntat indomable de vèncer que té tot un poble, ens diuen ben clarament les males entranyes d'aquest Estat i quines armes haurem d'esgrimir en contra d'ell, per aconseguir, si us plau per força, la justícia i la llibertat a que tenim dret.

El segrestament de Francesc Macià és un fet que posa al descobert les veritables intencions del règim actual. El silenci—«quien calla otorga»—refermat per les dures paraules d'un significat element que milita en un camp polític, que encara s'anomena catalanista, són proves més que convincents per a donar-nos una palesa mostra de la classe de catalanisme que senten aquesta mena de gent. Dissortada Catalunya, si la teva llibertat anava a raure a les mans d'aquests politicastes de la Lliga! Esdevindria una mena de feixisme català, tal vegada més negre que el que actualment regna i avergonyeix Roma, davant el món enter.

És natural que la gent que combrega amb unes idees tan negres i reaccionàries, s'escandalitzi davant d'un Francesc Macià, que és un símbol de noblesa, d'abnegació i de patriotisme pur i esforçat, car la llum que dimana de la nítida conducta d'aquest home, fa veure la brutícia, que ja els arriba fins el coll, d'aquests senyors tan arrapats a n'aquest règim de la força, que per alguna cosa s'hi arraparan amb tan d'entusiasme...

R. M.

REFLEXIONS SOBRE LA U. M. N.

Els aventurers i negociants que per satisfer les seves ambicions i el seu orgullós instint de domini, s'han ajuntat sota el nom de «Unió Monàrquica Nacional», de tants tristos records, no volen conformar-se a la retirada i al silenci i venen disposats a seguir «sacrificant se» per... els seus interessos. Es de creure que, després dels fracassos de La Corunya, de Vigo, Lugo, Bilbao, etc., quan encara insisteixen, serà perquè se'ls hi agrairan i se'ls hi paguen bé els seus serveis, a més de tenir la decidida protecció del Govern, Policia, Guarda Civil i Governadors.

No deixa, però, d'ésser tot plegat un episodi que, a més d'ésser grotesc i vergonyós per la dignitat i bon nom de tota la Península, ha arribat a pendre totes les característiques d'un insult descarat no sols al més elemental honor cívic dels ciutadans de totes les classes socials, sinó i fins a la nostra seguretat personal.

Gent que haurien d'ésser jutjats i processats, que a la llum del sol es veu que si se'n fes una revisió justa i imparcial no hi hauria altre remei que excloure'ls d'entre els altres ciutadans i tallar-los-hi les ales per a evitar ni en somnis que tornessin mai més a la governació de la cosa pública, no en tenen prou en deixar-los campar tranquil·lament i en defensar-los contra les justes ires d'un poble vexat per ells durant set anys, no s'acontenten amb això sinó que els protegeixen i fins pot ésser els subvencionen.

Però on acaba el cinisme i l'absoluta manca de vergonya, on s'hi veu ja quelcom d'anormal fins a fer-nos creure que el que manca a Espanya són metges frenopàtics que redimeixin aquests pobres infelïços tan engomats i emmidonats posant-los a un règim adequat, si tenen cura, és amb les manifestacions que, després de la sorollosa protesta de tot el poble de Bilbao, feren en el meeting policíac que celebraren.

El senyor Yanguas diguè, segons «La Vanguardia».

—...«que en Bilbao y en Madrid se observa una gran reacció a favor de los leales de Unión Monárquica Nacional.»

I el senyor Bilbao en el seu discurs pogué dir sense tapar-se el rostre que:

—...«se mostró agradecido a Bilbao por la hospitalidad y las pruebas de cariño que le demostraba.»

Com poden veure els llegidors s'ha arribat ja on mai ens hauríem imaginat. No sabem si dormim o estem desperts!

Oi que venen ganas de fer l'equipatge i anar a viure en un altre planeta?

M. G.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmia, so-
d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs)
entrada per l'avinguda Paluzie.